

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 mars 2014

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 21 février 2003 créant
un Service des créances alimentaires au sein
du SPF Finances et le Code judiciaire, en
vue d'assurer le recouvrement effectif des
créances alimentaires**

AMENDEMENT

N° 1 DE MME **GERKENS ET CONSORTS**

Art. 2

Remplacer cet article comme suit:

“Art. 2. L'article 4, § 1er, de la loi du 21 février 2003 créant un service des créances alimentaires au sein du SPF Finances, modifié par la loi du 22 décembre 2003, est abrogé.”

Document précédent:

Doc 53 **3452/ (2013/2014):**
001: Projet transmis par le Sénat.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 maart 2014

WETSONTWERP

**houdende wijziging van de wet van
21 februari 2003 tot oprichting
van een Dienst voor alimentatievorderingen
bij de FOD Financiën en tot wijziging
van het Gerechtelijk Wetboek, met het
oog op een effectieve invordering van
onderhoudsschulden**

AMENDEMENT

Nr. 1 VAN MEVROUW **GERKENS c.s.**

Art. 2

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 2. Artikel 4, § 1, van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, gewijzigd bij de wet van 22 december 2003, wordt opgeheven.”

Voorgaand document:

Doc 53 **3452/ (2013/2014):**
001: Ontwerp overgezonden door de Senaat.

JUSTIFICATION

Les obligations des deux parents lorsqu'ils se séparent consistent bien à garantir un niveau de vie de qualité à leurs enfants, en correspondance avec leurs revenus, l'objectif étant de fournir aux enfants un niveau de vie le plus proche possible de celui qu'ils avaient avant la séparation, tout en sachant qu'une séparation aboutit toujours à un appauvrissement des deux partenaires.

Ce plafond de revenus limitant l'accès aux avances est donc une mesure inéquitable et contraire aux objectifs de bien-être et de respect des enfants.

Nous constatons, de plus, que le parent qui élève seul son ou ses enfants et qui a fait le choix de travailler pour pouvoir assumer l'entretien et l'éducation des ses enfants, en palliant les carences de l'autre parent, est très clairement pénalisé, puisque les avances lui sont refusées dès que ses revenus dépassent ce plafond.

Ce plafond de revenus crée donc une discrimination entre les enfants et ne tient pas compte de la situation du parent-débiteur.

Nous voulons rappeler que toute politique relative au paiement des créances alimentaires doit être guidée par le principe du respect du droit. L'objectif de la proposition est que le droit au paiement des créances alimentaires soit reconnu comme un droit universel, juste et équitable.

Muriel GERKENS (Ecolo-Groen)
Meyrem ALMACI (Ecolo-Groen)
Georges GILKINET (Ecolo-Groen)

VERANTWOORDING

Gescheiden ouders behoren hun kinderen wel degelijk een kwaliteitsvolle levensstandaard te waarborgen, in overeenstemming met hun inkomen. Het is de bedoeling de kinderen een levensstandaard te bieden die zo dicht mogelijk aansluit bij die van vóór de scheiding, al weet men dat een scheiding altijd uitmondt in een verarming van beide partners.

Een inkomensbovengrens die de toegang tot de voorschotten beperkt, is dus een onbillijke maatregel die indruist tegen de doelstellingen met betrekking tot het welzijn van en de eerbied voor de kinderen.

Voorts is er de vaststelling dat de ouder die zijn kind(eren) alleen opvoedt en die, om in het onderhoud en de opvoeding van die kinderen te kunnen voorzien, ervoor heeft gekozen te werken, waarbij hij/zij de tekortkoming van de andere ouder compenseert, overduidelijk wordt benadeeld: de voorschotten worden die werkende ouder immers geweigerd zodra het inkomen hoger ligt dan voormelde bovengrens.

Die inkomensbovengrens creëert dus discriminatie tussen de kinderen en houdt geen rekening met de situatie van de alimentatieplichtige ouder.

Er dient aan te worden herinnerd dat elk beleid inzake de betaling van alimentatievorderingen moet worden gestuurd door het beginsel van de naleving van het recht. De doelstelling van dit amendement is dat het recht op betaling van alimentatievorderingen wordt erkend als een universeel, rechtvaardig en billijk recht.